

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 2-2011

Fråga om omprövning enligt 5 kap 5 § skadeståndslagen

När väsentlighetskriteriet är uppfyllt för visst år har det ansetts att rätt till omprövning enligt 5 kap 5 § skadeståndslagen föreligger för det året och följande år.

I ett yttrande den 1 december 2010 anförde nämnden bl.a. följande.

”KIÅ har begärt att frågan om ersättning för inkomstförlust ska omprövas enligt 5 kap 5 § skadeståndslagen under återopande av att arbetsskadelivräntan inte täcker inkomster som överstiger 7,5 basbelopp, vilket medför att han inte längre är kompenserad för sin inkomstförlust.

Bolaget å sin sida har uppfattningen att rätt till omprövning inte föreligger. Bolaget gör gällande att rätten till omprövning uppstår om de faktiska inkomsterna motsvarar eller understiger 90 procent av inkomstunderlaget som oskadad samt att det då enbart gäller de år detta är uppfyllt. I KIÅs fall gäller detta enbart för inkomståret 1999. Övriga år överstiger de faktiska inkomsterna 90 procent av inkomstunderlaget som oskadad, vilket gör att bolaget anser att väsentlighetsrekvisitet inte är uppfyllt. Därtill anser bolaget att ett beständerekvisit ska vara uppfyllt.

Bolaget har i nämndpromemorian redogjort för KIÅs inkomstförhållanden efter olyckan. I promemorian har också redogjorts för övriga omständigheter av betydelse för prövningen.

Nämnden gör följande bedömning

Frågan om ersättning för inkomstförlust kan omprövas om de förhållanden som legat till grund för ersättningsens bestämmande har ändrats väsentligt (5 kap 5 § skadeståndslagen). Av rättsfallet NJA 2008 s 1217 I framgår att en rimlig utgångspunkt kan vara att en väsentlig ändring och därmed rätt till omprövning får anses föreligga om förhållandena sedan ersättningen bestämdes förändrats så att samordningsförmånerna jämte i förekommande fall kvarstående inkomst och beviljad livränta understiger 90 procent av den skadelidandes inkomstunderlag.

För KIÅ som är beviljad arbetsskadelivränta på grund av arbetsbyte uppgick skillnaden mellan inkomstunderlaget och de faktiska inkomsterna år 1999 till 28 626 kr, vilket innebär att de faktiska inkomsterna motsvarade 89,41 procent av inkomstunderlaget. För åren 2000 – 2010 motsvarade de faktiska inkomsterna mellan 100 – 90,12 procent av inkomstunderlaget. Att den skadelidandes faktiska inkomster understiger 90 procent av inkomstunderlaget för ett år är enligt nämndens bedömning tillräckligt för rätt till omprövning från och med det året. Nämnden anser således att KIÅ har rätt till omprövning från och med 1999.” (Anm: Inkomstförlust från och med 1999 med undantag för 2004 då någon inkomstförlust inte uppstod.)

(dnr 3151-2010)

TRAFIKSKADENÄMNDEN